

Intervju: The (International) Noise Conspiracy

Torsdag, Chili! 21:45

Klockan är 13.01 och telefonsignalerna byter av varandra en efter en tills plötsligt Dennis Lyxzén, sångare i The (International) Noise Conspiracy, muntert avbryter med ett "Hallå!".

Genom tonfallet målar han upp det välbefinnande han bär med sig då han under intervjuens början trampar fram över Stockholms livliga gator. Kvällen innan drog han av en spelning i huvudstaden och vi kom att prata om hur hans känslor då han ämnar scen. Med tanke på Lyxzéns långa karriär, först i bandet Refused och därpå mer än 10 år med T(I)NC kan man ana att han vet hur han ska bemästra sinnet vid scenframträdanden då det nära på sitter i benmärgen på honom.

Dennis förklarar hur han försöker att släppa alla tankar under tiden han står på scen.

- Tecken på en dålig spelning visar sig därmed vara när man plötsligt mitt under akten kommer på sig själv funderandes över vad man ska laga till kvällsmat, skratrar han.

T(I)NC har alltid uppmärksammats för frigörelsen och galenskapen yttrat på scen där Dennis som sångare i bandet likt en energi doserad sprattelgubbe hoppar ner i spagat till höger och vänster. När jag frågar honom hur han håller sig i trim strilar ålders noja vagt fram mellan raderna.

- Nja man är ju inte 20 längre liksom, säger han och förklarar att han förnöjer kroppen med att kontra lite yoga och mer fotboll i kombination med bra mat.

The (International) Noise Conspiracy är nyligen hemkomna från Australien där de gjorde en kortare turné. Bandets alla internationella turnéer har gett dem tillfälle för reflektion över den svenska samhällsstrukturen genom möten med andra kulturer. Lyxzén menar att deras turnéer i Norra Europa och Nordamerika har försatt dem

i situationer där de tvingats förklara sig själva inför tillfällena när de talat politik. Han ser det politiska samtalet som en naturlighet hos sig själv och sina bandmedlemmar. I de sydligare delarna av Europa finns det ett ärligare och mer öppet bemötande, menar han, socialismen är där mer av en allmänt uttalad självklarhet och är något som bandmedlemmarna kan sakna i den svenska kulturen.

Dennis kommer från Vännäs strax utanför Umeå där hans föräldrar fortfarande bor. Relationen med Vännäs beskriver han dock med hatkärlek. Detta inte minst då den senaste tidens rasistiska påhopp mot flyktingfamiljer lagt upp för oenigheter i kommunen.

Dennis berättar dock att hans hat mot orten i samband med händelseförloppet tydligt vände då han fick läsa om att hans gamla klassföreståndare, som han fortfarande har kontakt med, Leif Åhman, lett de anti-rasistiska demonstrationerna, vilket gjorde honom stolt. Lyxzén har även spelat i sin hemstad vid olika tillfällen den senaste tiden och medgav även äran han kände inför att få spela i sin hemkommun.

Dennis känns som en ärligt välmående kille och han slänger ur eget ficka fram att han känner att bandet har privilegiet att efter så många år tillsammans ruva på en trygghet av kreativa och enade ambitioner. Lyxzén är nöjd med var han står idag och säger att han tycker att atmosfären i bandet alltid varit lättsamt vilket gjort att de alltid metodiskt följt spåren in i karriären med resultat av belåtenhet. Man förstår att det för bandet aldrig handlat om att nästa fast ännu en stjärna på den redan så täta stjärnhimlen. Bandets drivkraft har istället alltid legat i behovet av att få uttrycka sig och i självklarheten att få kunna påverka.

Av Erika Larsson

På www.geeloo.se kan du läsa hela intervjun.